

the **new link**

bulletin

Nr 2 Czerwiec 1993

**ASSOCIATION
OF POLISH
ENGINEERS
IN CANADA**

**STOWARZYSZENIE
TECHNIKÓW
POLSKICH
W KANADZIE**

**ASSOCIATION
DES INGÉNIEURS
POLONAIS
AU CANADA**

206 BEVERLY STREET
TORONTO, ONTARIO
M5T 1Z3

PRZEGLĄD NAJWAŻNIEJSZYCH GAŁĘZI POLSKIEGO GÓRNICICTWA, NA TLE PRODUKCJI ŚWIATOWEJ

Jak co roku, amerykański magazyn górniczy Engineering and Mining Journal (E&MJ) podaje w marcowym numerze zestawienie światowej produkcji metali i minerałów przemysłowych za rok 1992. Poniżej wybrano i zestawiono, z myślą o czytelnikach New Linku dane odnoszące się do węgla, miedzi i siarki, czyli do tych produktów, w których górnictwo polskie liczy się w skali światowej. Zarówno informacje dotyczące produkcji, jak i komentarze zaczerpnięto z marcowego wydania E&MJ.

Węgiel: Popyt rośnie - ceny spadają

W 1992 roku popyt na węgiel energetyczny wzrósł, podczas gdy zużycie węgla metalurgicznego raczej pozostało bez zmian. Eksport węgla z Australii i z Południowej Afryki osiągnął rekordowe cyfry i pojawili się nowi eksporterzy jak Indonezja i Wenezuela. Jednakże, pomimo wzrastającego popytu, ceny rynkowe węgla nieustannie spadały doprowadzając do zamknięcia kopalń i do znacznej obniżki światowej zdolności produkcyjnej. Podstawowym pytaniem 1993 roku jest więc: jak długo producenci węgla gotowi są ponosić straty, zanim ceny zaczną iść w górę?

Światowy popyt na węgiel energetyczny wyraźnie wzrósł w 1992 roku i według wstępnych szacunków import do Wspólnoty Europejskiej podniósł się o 10%. Zgodnie z przewidywaniami import do Wielkiej Brytanii wzrósł aż o 23% w porównaniu z rokiem 1991. Również rynek

Dalekiego Wschodu okazał się bardzo chłonny i największy wzrost importu wykazały Tajwan (21%) i Korea Południowa (17%), których gospodarka nie przeżywała recesji.

Ciekawe jest również rosnące zainteresowanie importem niskosiarkowego węgla poprzez niektórych producentów energii w Stanach Zjednoczonych, gdzie zaostrzone stałe przepisy dotyczące emisji dwutlenku siarki wymagają instalowania coraz to droższych urządzeń odsiarczających.

W wyniku światowego zastoju w produkcji stali handel węglem koksującym utrzymywał się na poziomie roku 1991. Zastój ten najbardziej odczuł przemysł węglowy Kanady, skąd eksport węgla obniżył się o ponad 10%.

Mogłoby się wydawać, że rekordowy eksport z Australii i z Afryki Południowej świadczy o ogólnej tendencji wzrostu, wobec czego producenci węgla mogą spokojnie patrzeć w przyszłość. Rzeczywistość jednak jest inna i powszechnie odczuwana niepewność wyraża się zamykaniem kopalń. Sytuacja ta spowodowana jest spadkiem cen, który pociąga za sobą nierentowność dużej części eksportu węgla. Dla przykładu można podać ceny uzyskiwane na giełdzie w krajach Wspólnoty Europejskiej, gdzie w grudniu 1992 wynosiła ona \$36/t, czyli o \$5.5 (13%) mniej niż w grudniu 1991.

Głównym powodem tego stanu rzeczy jest duży wzrost zdolności produkcyjnej oraz gotowość nowych eksporterów węgla do zaoferowania cen niższych aniżeli dotych-

ciąg dalszy na stronie 2

Founded In 1941
Incorporated In 1944

Board of Directors

President	G. Sobocki
Past Pres.	B. Tymowska
Vice-Pres.	M. Bornet
Secretary	E. Broś
Treasurer	R. Jagła
Directors	A. Gaszyński S. Szalwiński I. Pater

Branches

Edmonton

#30, 3115-119 Street
Edmonton, Alberta T6J 5N5

Kitchener

2-285 Sandowne Dr.
Waterloo, Ont. N2K 2C1

Montréal

3488 Côte des Neiges #102
Montréal, Que. H3A 2M6

Ottawa

P.O. Box 3325, Stn. D
Ottawa, Ont. K1P 6H8

Toronto

206 Beverley Street
Toronto, Ont. M5T 1Z3

Editorial Committee

A. Gaszyński
G. Sobocki

contents

PRZEGLĄD WAŻNIEJSZYCH GAŁĘZI POLSKIEGO GÓRNICTWA NA TLE PRODUKCJI ŚWIATOWEJ1

Z ŻYCIA ODZIAŁÓW

Oddział Kitchener	4
Oddział Edmonton	4
Oddział Ottawa.....	5
Oddział Montreal	6
Oddział Toronto	7

dokończenie ze strony 1

czasowe, w celu umocnienia swojej obecności na rynku. W Azji rolę taką odgrywa Indonezja, która zmusza producentów australijskich do obniżania ceny.

W Europie, Afryka Południowa stara się odzyskać rynki utracone w skutek sankcji politycznych, dostarczając węgiel po cenach niewątpliwie nie pokrywających kosztów produkcji. Drugim dostawcą taniego węgla w Europie jest Rosja, która znajduje zbyt na swój produkt pomimo niskiej jakości i niepewności dostaw. Eksport rosyjski utrzymuje zaniżenie cen, nie wiadomo tylko jak długo Rosja będzie w stanie kontynuować swoje dostawy węgla.

Polska jest krajem, który był tradycyjnym dostawcą taniego węgla na rynek europejski. W roku 1992 w porównaniu z rokiem 1991, eksport polskiego węgla spadł o milion ton, do 19Mt. Produkcja w kraju spadła do 135Mt (190Mt w latach 80-tych) w ślad za gwałtownym spadkiem zużycia węgla w przemyśle. Przemysł węglowy znajduje się w poważnych kłopotach finansowych, przy ogromnym zadłużeniu i braku funduszy na inwestycje.

Z końcem roku 1992 niskie ceny węgla zaczęły powodować zamykanie kopalń i obniżanie produkcji, w Południowej Afryce i w niektórych innych krajach. Producenci australijscy utrzymują się na rynku choć niewątpliwie ponoszą straty. Dotyczy to zwłaszcza mniejszych przedsiębiorstw wydobywczych.

Prognozy na przyszłość są mieszane. Spadek produkcji węgla w Europie zapewnia pewien wzrost popytu. Gwałtowny wzrost ekonomiczny w krajach Azji (poza Japonią) również spowoduje wzrost importu. Podstawowym zagrożeniem dla popytu na węgiel energetyczny jest możliwość zdecydowanych akcji rządów zmierzających do obniżenia emisji dwutlenku siarki i dwutlenku węgla. Jak wiadomo węgiel wydziela więcej gazów spalania na jednostkę wyprodukowanego ciepła aniżeli inne paliwa.

Nie ulega wątpliwości, że dalszy wzrost popytu na węgiel pociągnie za sobą wzrost jego ceny. Wydaje się, że ceny zarówno węgla jak i jego przewozu zaczną wzrastać w drugiej połowie 1993 roku. Wzrost ten mógłby być pokaźny, podobnie jak w latach 87-88, gdyby nastąpiły duże zakłócenia w dostawach, co jest możliwe w przypadku Rosji, Południowej Afryki i Kolumbii. Wówczas w roku 1994 ceny mogłyby osiągnąć około \$55 za tonę. Rzeczywistość jednak może być inna. Wygląda na to, że producenci węgla gotowi są dostarczać go nawet przy minimalnym marginesie zysku. Kosumentom powinni życzyć im jak najlepiej.

Miedź:

Jeszcze wciąż dochodowa

W ubiegłym roku miedź znów nie poddała się recesji. Spadek ceny był znacznie mniejszy niż dla innych metali kolorowych, pozwalając większości producentów osiągnąć przyzwoite zyski.

Rok rozpoczął się spadkiem ceny do \$0.95 za funt, jednakże po upływie paru miesięcy powróciła ona do poziomu \$1.0/lb, gdzie utrzymywała się do końca roku. W lipcu w skutek zwiększonych zakupów przez Chiny, cena miedzi osiągnęła nawet \$1.17/lb.

W efekcie, cena miedzi w 1992 roku obniżyła się jedynie o 2.5% w porównaniu z rokiem 1991 i osiągnęła obniżkę o 20% w porównaniu ze swoim najwyższym pułapem z 1989 roku. Sytuacja ta jest stosunkowo korzystna dla producentów, skoro w przeciwieństwie do miedzi, ceny na inne metale nieżelazne są obecnie najniższe od czasów II Wojny Światowej.

Rosnące od lat 80-tych zapotrzebowanie umacnia rynek miedzi. Średni wzrost konsumpcji wynoszący wtedy ponad 4% rocznie, utrzymuje się obecnie na poziomie 1.5%. Największy wzrost popytu ma miejsce w krajach Dalekiego Wschodu, gdzie w Tajwanie wyraził się on cyfrą aż 19%. Wskaźniki ekonomiczne sugerują wzrost zapotrzebowania na

dokończenie ze strony 2

miedź w Stanach Zjednoczonych i na równoczesny jego spadek w Japonii.

Podczas gdy producenci innych metali zmuszeni byli zredukować wydobycie, ażeby utrzymać zapasy na odpowiednim poziomie, w przypadku miedzi regulacja produkcji następowała wskutek chronicznie słabych wyników najmniej zdolnych producentów. Zaliczyć do nich należy Zair gdzie nastąpił spadek wydobycia w przeciągu ostatnich pięciu lat z 500 000 do poniżej 200 000 ton, była Jugosławia, Filipiny i częściowo Peru. Spośród krajów zachodnich, największy spadek wydobycia miedzi nastąpił w Kanadzie, gdzie obniżka wyniosła 6% w porównaniu z końcem 1990 roku.

W innych krajach osiągnięto wzrost produkcji. Należą tu Chile, Zambia, Indonezja i USA. W sumie wydobycie światowe wzrosło o 3.3% osiągając ok. 7.7 miliona ton.

Dopływ miedzi na rynki zachodnie z krajów byłego obozu socjalistycznego wyraźnie zwiększył się. Nawet względnie stałe dostawy z Polski wzrosły zasadniczo z 91 tys. ton w 1989 roku, poprzez 158 tys. ton w roku 1991 do 210 tys. w 1992 r. Przyrost ten nastąpił pomimo długiego strajku w Kombinacie Górniczo-Hutniczym Miedzi w 1992 roku.

Dostawy miedzi rafinowanej z krajów byłego Związku Sowieckiego nie są wprawdzie tak wielkie jak dostawy aluminium, niemniej wykazały one bardzo duży wzrost. Oplakany stan tamtejszego przemysłu miedziowego jest jak dotychczas równoważony zanikiem zapotrzebowania wewnętrznego oraz koniecznością zdobycia dewiz zagranicznych za wszelką cenę.

Wychodzenie krajów gospodarki rynkowej, a zwłaszcza Japonii z okresu recesji może pociągnąć za sobą pewien wzrost popytu na miedź. Jednakże prognozy dotyczące ceny metalu nie są pewne, gdyż wzrost zapotrzebowania może być zrównoważony zwiększeniem dostaw z byłych krajów socjalistycznych oraz z istniejących zapasów. Z tego powodu cena może bardziej wzrosnąć nie wcześniej niż z końcem 1993 lub dopiero w 1994 roku.

P.S. W drugiej połowie kwietnia 1993 roku cena miedzi osiągnęła najniższy poziom w ciągu ostatnich 5-ciu lat, spadając do \$0.83/lb.

Siarka: Zmiany na rynku kształtują przyszłość

Istnieje kilka czynników wpływających na przekształcenia światowego przemysłu siarkowego i na obniżenie cen siarki do poziomu najniższego w ciągu ostatnich 15 lat. Jednym z nich jest spadek zużycia siarki w krajach byłego Związku Sowieckiego, co pociągnęło za sobą przesunięcia

w handlu międzynarodowym. Zanotowany został dalszy spadek popytu na siarkę, a zmniejszone zyski miały zasadniczy wpływ na decyzje firm o wysokich kosztach produkcji.

Zużycie siarki w 1992 roku wyniosło 55Mt, to jest o 9% mniej aniżeli w 1988, kiedy osiągnęło ono swój szczyt. Od 1990 roku kwas siarkowy otrzymywany z gazów hutniczych wypiera z rynku siarkę rodzimą uzyskiwaną metodami górniczymi. Spadek zużycia siarki miał miejsce w różnych strefach geograficznych, jednakże największy był we wszystkich byłych krajach socjalistycznych. Nastąpiły tam zasadnicze przesunięcia w produkcji i zużyciu siarki i jej związków. Najwyraźniej widać to w zastosowaniu pirytu jako surowca. Również import siarki rodzimej z Polski, który w zasadzie pokrywał całe zapotrzebowanie Ukrainy i Rosji został wstrzymany. Powrót do poprzedniego poziomu konsumpcji zależeć będzie od niepewnych obecnie czynników politycznych i ekonomicznych.

W Europie Zachodniej nastąpiło przesunięcie od produkcji nawozów sztucznych do ich importu, pociągając za sobą znaczny spadek w zużyciu siarki. Podobny spadek miał również miejsce w Ameryce Północnej, co najmocniej odczuli kanadyjscy producenci siarki. Z drugiej jednak strony popyt na siarkę w krajach Azji wzrósł w ciągu ostatnich pięciu lat o 20%.

Przewiduje się, że zasadniczy wpływ na wzrost światowego popytu na siarkę wywrą: pozo-ekonomiczne i polityczne względy w krajach byłego Związku Sowieckiego, udostępnienie w Chinach pirytu jako surowca, oraz dalszy rozwój przemysłu nawozów sztucznych w Maroku. Dalsze odchodzenie od stosowania siarki rodzimej będzie zależało od wzrostu produkcji kwasu siarkowego z gazów hutniczych. Podczas gdy produkcja siarki w świecie wykazuje stopniowy, stały wzrost, wydobycie siarki rodzimej spadło do połowy poziomu z roku 1985. W tym też okresie ilość siarki odzyskiwanej z procesów hutniczych wzrosła o 25%.

Kanada jest największym producentem siarki otrzymywanej z oczyszczania gazu ziemnego i pomimo kurczenia się rynku produkcja ta będzie wzrastała jako pochodna rosnącego wydobycia gazu. W 1992 roku nadwyżka wynosząca pół miliona ton siarki została składowana w formie odlewanych bloków i jeżeli nie nastąpi zasadnicza zmiana na rynku, w przyszłości przewiduje się składowanie blisko dwóch milionów ton rocznie.

W przyszłości byłe kraje komunistyczne będą również odzyskiwały znaczne ilości siarki z procesu oczyszczania gazu ziemnego, jednakże realizacja dużych projektów w Rosji (Astrachań) i w Kazakstanie (Tengiz) napotyka na rosnące przeszkody techniczne, finansowe i biurokratyczne. Budowa jest stale

opóźniana, a produkcja zawsze niższa od przewidywanej. Udział Chevronu w projekcie w Tengizie może wnieść pewną poprawę.

Wydobycie górnicze siarki rodzimej dobywa się metodą Frasha (wtryskiwanie gorącej wody) lub też metodą odkrywkową. Najważniejszymi producentami są Stany Zjednoczone, Polska, były Związek Sowiecki, Meksyk oraz Irak. Polska wprowadziła duże cięcia w produkcji siarki w trzech kopalniach położonych w okolicach Tarnobrzegu, gdzie wydobycie spadło o blisko połowę w czasie ostatnich czterech lat z poziomu 5Mt wyprodukowanych w 1988 roku. Kopalnie o wysokich kosztach produkcji w Machowie i w Grzybowie zostaną wkrótce zamknięte, a roczna produkcja największej kopalni Jezioro została zredukowana z 3,5Mt do niewiele ponad 2Mt.

Przewiduje się, że globalna światowa produkcja siarki wzrośnie z 54.4Mt w 1992 roku do 64-68Mt w 1997 roku.

Międzynarodowy handel siarką spadł w okresie 1988-1992 z 19.1Mt do 15.9Mt, a 85% tego spadku zostało spowodowane redukcją importu do Europy Zachodniej i do byłego Związku Sowieckiego. Kanada i Polska, dwaj najwięksi eksporterzy obniżyli wywóz siarki o ponad 3Mt w okresie ostatnich pięciu lat. Nastąpiły przesunięcia w kierunkach eksportu. Podczas gdy Arabia Saudyjska dominowała dostawą do Indii, Polska weszła na rynek północno-afrykański i południowo-amerykański.

W ciągu ostatnich dwóch lat podaż siarki pozostawała nieznacznie w tyle za popytem, lecz pomimo tej równowagi ceny spadały, a w 1992 roku spadek ten doprowadził je do poziomu najniższego na przestrzeni ostatnich 15 lat. W ciągu ostatniego roku cena siarki spadła ze \$105 do \$35 za tonę i obecnie osiągnęła punkt, w którym producenci zostali zmuszeni do zredukowania produkcji i dostaw. Obserwatorzy kanadyjscy wątpią, ażeby producenci z zachodniej Kanady mogli pokryć koszty produkcji, transportu i sprzedaży. Podobne trudności stoją przed producentami ze Stanów Zjednoczonych, Polski i Meksyku.

Podaż i popyt na siarkę niewątpliwie wzrosną w 1993 roku, równocześnie jednak ceny będą nadal spadały doprowadzając do dalszych cięć w produkcji. Oczywiście jest również, że wzrost popytu w dalszej przyszłości będzie mógł być pokryty z istniejącej i przewidywanej zdolności produkcyjnej. Długoterminowe prognozy wskazują na rosnące zapotrzebowanie na siarkę, niezbędną składnik nawozów sztucznych, zwłaszcza wysoko-fosfatowych, koniecznych dla zaspokojenia potrzeb rosnącej populacji świata.

Opracował inż. Tadeusz Cieński

ODDZIAŁ KITCHENER

Zebranie sprawozdawczo-wyborcze w dniu 24 czerwca 1993 r.

Kol. Jerzy Bulik przywitał wszystkich obecnych, podziękował za przybycie, przedstawił cele zebrania.

Przewodniczącym zebrania wybrano jednogłośnie kol. Bernarda Rosengartena, protokołowania podjął się kol. Piotr Gralewski.

Protokół z poprzedniego zebrania sprawozdawczo-wyborczego (20 maja 1992 r.), z którym obecni mieli okazję zapoznać się przed zebraniem, został przyjęty jednogłośnie bez poprawek.

Sprawozdanie z działalności zarządu złożył przewodniczący ustępującego zarządu - kol. Jerzy Bulik. Kol. Bulik omówił działalność Oddziału Kitchener: spotkania z prelekcjami (7), spotkania towarzyskie (2), akcja "Poznajmy się", dyżury informacyjne. Kol. Michał Labocha rozpoczął wydawanie "Informatora", który stał się oficjalną publikacją oddziału Kitchener, zawierającą nowiny oraz artykuły przygotowane przez członków oddziału. Ustępujący zarząd widzi możliwość poprawy na dwóch płaszczyznach działalności Oddziału:

- frekwencji na naszych zebraniach (powinno być więcej obecnych, zarówno członków jak i osób niezrzeszonych w STP).

- sprawności w zbieraniu składek (rozciągnięte w czasie zbieranie składek opóźnia przekazanie pieniędzy do Zarządu Głównego i ogranicza możliwości działania Zarządu Oddziału).

Oddział Kitchener był reprezentowany na Zebraniu Walnym STP w Ottawie przez kol. Jerzego Bulika i kol. Grażynę Bulik. Oddział Kitchener gościł obecnego Prezesa Zarządu Głównego STP, kol. Grzegorza Sobockiego na naszej lutowej "Wine and Cheese Party".

Na zakończenie swojego sprawozdania kol. Jerzy Bulik podziękował członkom ustępującego zarządu i wszystkim członkom za dobrą i miłą współpracę.

Sprawozdanie finansowe i proponowany budżet na 1993 r. (materiały rozdane przed zebraniem) skomentował Jerzy Bulik dodając, że ze szczegółowymi pytaniami można zwracać się do Skarbnika Oddziału.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej, kol. Kazimierz Anuszkiewicz przedstawił Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej stwierdzające, że Komisja nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości ani w zapisach finansowych Oddziału, ani w stanie kasy i złożył wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi. Komisja zaleciła

prowadzenie "Księgi Przychodów i Rozchodów", w której na bieżąco można byłoby ocenić stan konta i budżetu Oddziału Kitchener. Prowadzenie Księgi należało będzie do obowiązków Skarbnika Oddziału.

W dyskusji nad sprawozdaniami wzięli udział wszyscy obecni. Stwierdzono, że:

- ubiegły rok był pełen ciekawych spotkań z prelekcjami, udanych imprez "Wine and Cheese" oraz Halloween.

- wniosek o możliwość przynależności do Oddziału i uczestnictwa w spotkaniach osób niekoniecznie polskiego pochodzenia przyjęto jednogłośnie.

- poddano pod głosowanie wniosek o przedłużenie kadencji nowego Zarządu i Komisji Rewizyjnej do stycznia 1995 roku oraz zmiany terminu wyborów Zarządu na styczeń.

Wniosek umotywowano usprawnieniem księgowości Oddziału i ułatwieniem sporządzania sprawozdania finansowego - jednocześnie na koniec roku i koniec kadencji Zarządu. Wniosek został przyjęty jednogłośnie.

Absolutorium dla ustępującego Zarządu uchwalono jednogłośnie.

Na przewodniczącego Zarządu zgłoszono kandydaturę kol. Jerzego Bulika - którą wszyscy obecni przyjęli jednogłośnie.

Następnie nowo-wybrany Prezes Jerzy Bulik zgłosił wniosek, aby Zarząd Oddziału pozostał w niezmienionym składzie. Skarbnik ustępującego Zarządu, Krystyna Bagadzinski złożyła rezygnację, motywując ją poważnymi obciążeniami w pracy zawodowej i brakiem wolnego czasu na prowadzenie księgowości. Prezes Jerzy Bulik podziękował w imieniu całego Oddziału kol. Krystynie Bagadzinski za pracę w minionym roku.

Wniosek Prezesa J. Bulika o pozostawienie składu Zarządu został przyjęty przez aklamację, tak samo przyjęta została kandydatura na Skarbnika Oddziału w osobie kol. Sławomira Dubisza.

Jednogłośnie zaakceptowano kandydatury dotychczasowych członków Komisji Rewizyjnej: (Bożena Niemkiewicz, Les Wojtanowski) i nowego członka Komisji Rewizyjnej, Andrzeja Roszkowskiego, którego kandydatura została zgłoszona na miejsce zwolnione przez Kazimierza Anuszkiewicza.

Zgodnie z wymaganiami Statutu STP głosowanie na stanowisko prezesa przeprowadzone zostało osobno, a następnie na blok członków i blok Komisji Rewizyjnej. Wszyscy zgłoszeni kandydaci wybrani zostali przez aklamację.

Skład nowo-wybranego Zarządu jest

następujący:

PrezesJerzy Bulik,
Vice-PrezesRyszard Lisowski,
Vice-PrezesGrzegorz Rabalski,
SekretarzPiotr Gralewski,
SkarbnikSławomir Dubisz,
Redaktor Informatora
i Członek Zarządu ...Michał Labocha

Wolne wnioski miały charakter swobodnej wymiany poglądów. Zauważono, że:

- potrzebna jest szersza reklama i informacja o Stowarzyszeniu.

- należy przygotować ulotkę informacyjną o naszej organizacji,

- wskazane jest wykorzystanie radia do reklamy naszej działalności i informacji o spotkaniach.

- zauważono, że spotkania powinny odbywać się raz w miesiącu, w ustalony dzień (np. drugi czwartek miesiąca).

- postawiono pytanie: kiedy można usunąć z listy "martwych" (nie płacących składek) członków.

- warto organizować wycieczki do zakładów - kol. Les Wojtanowski obiecał skontaktować się z zakładami produkcyjnymi co do możliwości wizyt w zakładach.

- wskazane jest rozszerzenie tematyki prelekcji (niekoniecznie tematy techniczne).

- przypomniano, że informator czeka na ciekawe artykuły i zagadki zgłaszane przez członków Oddziału.

- warto zorganizować rozpoczęcie nowego sezonu we wrześniu br. w formie luźnego pikniku.

ODDZIAŁ EDMONTON

Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze w dniu 24 kwietnia 1993 r.

Zebranie rozpoczęło o godz. 17:20 w sali pod Kościołem pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Polski. Zebranie rozpoczął kol. Jan Bała - ustępujący prezes.

Po obliczeniu liczby uczestników zebrania stwierdzono, że quorum niezbędne do przeprowadzenia wyborów jest zachowane.

Następnie kol. Bała odczytał sprawozdanie z działalności w upływającej kadencji. Była to kadencja pierwsza i niezwykle ważna. Po dwóch pierwszych zebraniach inicjatorskich wydawało się, że zainteresowanie organizacją polskich inżynierów i techników jest ogromne. Na tych dwóch pierwszych spotkaniach obecnych było około 75 osób. Po pierwszym zachwycie okazało się jednak, że liczba naszych

Z ŻYCIA ODDZIAŁÓW

członków zmalała do niespełna 30 osób. Kol. Bała podkreślił, że tak znaczny spadek zainteresowania spowodowany był zawiedzeniem się nadziei wielu osób na wykorzystanie organizacji do takich celów, jak np. znalezienie pracy.

W roku sprawozdawczym 1992/93 zorganizowano osiem (8) spotkań tematycznych w tym spotkanie z Dyrektorem Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta, czy też spotkanie z Dyrektorem The Design Group - Biura Pośrednictwa Pracy.

W roku 1992/93 Zarząd Stowarzyszenia podjął kroki w celu nawiązania bliższej współpracy z innymi organizacjami polonijnymi, w tym z Kongresem Polonii Kanadyjskiej i ze Stowarzyszeniem Polskich Kombatantów. Niestety starania te spęły na niczym. Podkreślić jednak należy, że inicjatywa współpracy znalazła jednak oddźwięk. Polski Klub Akademicki zaoferował nam swą współpracę, która powinna być zapoczątkowana przez nowy zarząd Stowarzyszenia.

Dalszą część spotkania prowadził kol. Włodek Polanica na propozycję kol. Jana Bały.

Krótkie sprawozdanie finansowe zostało odczytane przez kol. Mariana Kurlanda, członka Komisji Rewizyjnej. Nasze dochody w roku 1992/93 wyniosły 611.80 dolarów. Wydano 432.74 dolary. Stan naszej kasy wynosi obecnie 269.06 dol. Zwrócono uwagę na pewną dowolność w płaceniu składek członkowskich. Nowy zarząd powinien dopilnować, aby ta dowolność została zlikwidowana.

Rozpoczęło się zgłaszanie kandydatur do nowego zarządu. Kol. Bała zaproponował, aby z uwagi na nieduży stan członków zarząd został ograniczony do 5 osób.

Kol. Bała zaproponował kandydatury następujących osób:

kol. Ryszard Fryga,
kol. Krzysztof Niepsuj,
kol. Jarosław Nowinka

Padły także kandydatury z sali na:

kol. Włodek Polanica,
kol. Jan Troszok,
kol. Wojciech Rostkowski,
kol. Anna Kozarska

Do Komisji Rewizyjnej zaproponowano:

kol. Marian Kurlanda,
kol. Staszek Mystek,
kol. Michał Kokolus

Padła propozycja, aby zwiększyć zarząd do 7 osób, czyli aby wszystkie osoby zaproponowane znalazły się w nowym zarządzie. Odbyło się głosowanie

tej propozycji, 14 osób było za, 3 przeciw, 3 wstrzymały się od głosu.

Nowy zarząd udał się do sąsiedniego pomieszczenia w celu ukonstytuowania się. Nowy zarząd na rok 1993/94 ukonstytuował się następująco:

Prezeskol. Jarosław Nowinka
Vice-Prezeskol. Ryszard Fryga
Skarbnikkol. Jan Troszok
Sekretarzkol. Włodzimierz Polanica
Członek Zarządu ...kol. Krzysztof Niepsuj
Członek Zarządukol. Anna Kozarska
Członek Zarządu kol. Wojciech Rostkowski

Komisja Rewizyjna została zaaprobowana przez zebranych w zaproponowanym składzie.

Po głosowaniu oficjalna część zebrania została zamknięta. Rozpoczęła się część nieoficjalna - kawa i pączki.

Marian Kurlanda

ODDZIAŁ OTTAWA

Walne Zebranie

Doroczne Zwyczajne Walne Zebranie miało miejsce w dniu 20 maja 1993 r. w sali parafialnej kościoła Św. Jacka, na którym wybrano nowy zarząd oddziału w następującym składzie:

Przewodniczący

J. Zarzycki

Członkowie zarządu

T. Cieński,
P. Nawrot,
G. Taracha,
S. Zaborowski,
E. Giziewicz,
K. Szymanowicz,
G. Trzęsicka,
L. Zielińska

Poniżej podajemy sprawozdanie z Walnego Zebrania oparte na protokole.

Przewodniczący, kol. J. Zarzycki otworzył zebranie o godz. 19:45 witając zebranych, a następnie zaproponował kandydatów do prezydium zebrania w osobach: K. Stysia na przewodniczącego, kol. S. Zaborowskiego na sekretarza oraz kol. J. Gadomskiego na asesora. Zebrani przyjęli kandydatury przez akklamację.

Kol. E. Giziewicz złożyła na początku zebrania 3 wnioski, które zebrani postanowili rozpatrzyć jako punkt 4a porządku obrad.

Kol. Zaborowski odczytał protokół z

poprzedniego Zwyczajnego Walnego Zebrania z 5 maja 1992 r. Kol. W. Stefański poprosił o wyjaśnienie w sprawie składek dla małżeństw. W sprawozdaniu podano je jako \$75.00 rocznie, natomiast skarbnik zbiera tylko \$70.00. Po wprowadzeniu tej poprawki sprawozdanie zostało przyjęte jednogłośnie.

Punkt 4a. Kol. E. Giziewicz złożyła 3 wnioski.

1. Członkowie zalegający ze składkami ponad 15 miesięcy są pozbawieni prawa głosu na Walnym Zebraniu. Kol. Zarzycki wyjaśnił, że wniosek ten jest niezgodny ze statutem STP i Walne Zebranie oddziału nie jest władne podjąć decyzję w tym względzie. Wniosek oddalono.

2. Przedłużyć kadencję obecnego zarządu o 6 miesięcy do czasu opracowania rezultatów ankiety, która jest w trakcie przeprowadzania. Wniosek odrzucono 11 głosami, za wnioskiem głosowało 6 członków, wstrzymało się od głosowania 2 członków.

3. Wybrać zarząd tylko na 1 rok zamiast na 2 lata, co zdecydowało Walne Zebranie 1992 r. Za wnioskiem głosowała 1 osoba, 4 wstrzymały się od głosowania. Wniosek upadł.

Następnie kol. Zarzycki odczytał sprawozdanie z działalności oddziału z kadencji 1992/93. Zebrani uczcili chwilą ciszy pamięć zmarłego kolegi J. Samolewicza.

Kol. Cieński, skarbnik oddziału, przedstawił sprawozdanie finansowe za ubiegłą kadencję. Kol. S. Bieniada przedstawił sprawozdanie Komisji Rewizyjnej zalecając udzielenie absolutorium Zarządowi. W trakcie dyskusji nad sprawozdaniami stwierdzono:

Brak listy majątku ruchomego oddziału (kol. J. Zieliński). Uwagę uznano za słuszną i zobowiązano zarząd do sporządzenia listy i przedstawienia jej na przyszłym Walnym Zebraniu.

Kol. J. Zieliński spytał o postępowanie przy adaptacji wystawy 50-lecia STP jako przenośnej. Kol. Zaborowski wyjaśnił, że niewiele zrobiono w tym względzie. Kol. Giziewicz zakwestionowała negatywny bilans finansowy. Skarbnik wyjaśnił, że jest to spowodowane jednorazowym wydatkiem \$1600.00 na adaptację wystawy. Gdyby tego nadzwyczajnego wydatku nie było, bilans zamknąłby się małą nadwyżką.

Kol. Giziewicz sugerowała stworzenie specjalnego funduszu na uczestnictwo przedstawicieli STP w imprezach. Jako przykład podała konferencję Canada Poland Chamber of Commerce, która miała miejsce kilka tygodni temu w Montrealu, oraz aby zarząd informował członków o tego rodzaju imprezach. Kol. Zarzycki wyjaśnił, że uczestnictwo w

dokończenie ze strony 5

konferencjach nie mieści się w budżecie oddziału. Udział w konferencji to wydatek rzędu kilkuset dolarów. Informowanie członków oddziału nie zawsze jest możliwe ze względów technicznych.

Za przyjęciem sprawozdań i udzieleniu absolutorium głosowało 19 członków, 1 głos przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosowania.

Wybory władz oddziału.

Komisja Matka zaproponowała następujący skład zarządu:

Przewodniczący - Kol. J. Zarzycki, Członkowie Zarządu: G. Taracha, G. Trzęsicka, T. Cieński, P. Nawrot, K. Szymanowicz, L. Zielińska.

Kol. R. Czajkowski zaproponował kandydaturę kol. S. Zaborowskiego. Zaproponowano także kol. Giziewicz jako członka zarządu do spraw ankiety. Zebrani wybrali zarówno Przewodniczącego jak i członków zarządu przez aklamację.

Komisja Matka zaproponowała skład Komisji Rewizyjnej w osobach: kol. kol. S. Bieniada, W. Korczyński oraz A. Pawłowicz.

Komisja Matka: kol. kol. J. Zieliński, J. Szymanowski, R. Czajkowski.

Obie komisje wybrano przez aklamację.

Należy dodać, że zgodnie z postanowieniem ubiegłego Walnego Zebrania władze oddziału wybrane zostały na 2 lata, z tym że sprawozdania z działalności muszą być przedstawione na Walnym Zebraniu co roku.

Wolne wnioski.

Kol. Morawski postawił wniosek aby zlikwidować subskrypcję Physics Essays, które jest wysyłane do dwóch polskich uczelni. Za zlikwidowaniem subskrypcji: 16 głosów, 6 przeciw, 4 wstrzymało się.

Wniosek kol. Morawskiego aby podjąć inicjatywę "Forum Polonii", na którym organizacje polonijne w Ottawie wypracowałyby wspólne cele działalności przeszedł 15 głosami za, przeciw 7, wstrzymało się 4.

Wniosek kol. Morawskiego aby stworzyć fundusz celem zakupu ziemi na cele rekreacyjne dla młodzieży polonijnej upadł. Za wnioskiem głosowało 4 osoby, przeciw 10, przy 4 wstrzymujących się.

Kol. Giziewicz referowała przebieg ankiety. Ankieta wywołała spory odzew w Polonii ottawskiej. Największe zainteresowanie ankieta wzbudziła wśród osób nie należących do jakiegokolwiek polonijnej organizacji. Odpowiedzi na ankietę wpływają. Wstępne oceny wskazują, że istnieje potrzeba organizacji o profilu szerszym niż STP.

W zebraniu uczestniczyło 25 osób.

Zebranie zamknięto o godz. 22:10.

ODDZIAŁ MONTREAL

Propozycje i Zamierzenia w Zakresie Działalności Biznesowej STP

1. Wstęp

Stowarzyszenie nasze znalazło się obecnie w trudnej sytuacji lokalowej, ale zarazem wyłoniły się nowe potencjalne możliwości skuteczniejszej realizacji naszych, hołubionych już od dawna zamierzeń. Dobięta obecnie końca gościna w lokalu Kongresu Polonii, jako że ten ostatni przeniósł się gdzie indziej i nie widzi dalszej możliwości goszczenia nas, z powodu zwykłego braku miejsca. Pozwalam sobie tutaj złożyć gorące podziękowania całemu Kongresowi Polonii, na ręce Pana Prezesa Andrzeja Wolskiego, za cały ubiegły okres współpracy i zgodnej koegzystencji, jak również zapewnić, że w dalszym ciągu będziemy włączać się jak najskuteczniej do wszystkich inicjatyw i akcji Kongresu Polonii.

Niezależnie od tego stanęliśmy przed poważnym problemem znalezienia nowego "miejsca pod niebem" dla STP. Chodzi o lokal, który będzie do wyłącznej dyspozycji naszej organizacji codziennie i w pełnym wymiarze godzin. Prosimy o informację, propozycje i sugestie w tej sprawie.

Lokal taki stworzy możliwości zorganizowania ciągłej obsługi administracyjno-sekretarskiej naszych zespołów i grup działania, co jest warunkiem niezbędnym sprawnego realizacji wszelkich poważniejszych zamierzeń. Uważamy, że sprawa jest na tyle obiecująca i ważna dla polskiej grupy inżynierów i techników, a w ostatecznym rozrachunku i dla całej Polonii, że warto podjąć niezbędne wysiłki i starania. Jak zwykle w trudniejszych sprawach muszą się znaleźć odpowiedni i zaangażowani głęboko ludzie. Liczymy, że ludzie tacy znajdują się i włączają do działania, gdyż w przeciwnym przypadku wszystkie najlepsze nawet zamierzenia i plany staną pod znakiem zapytania.

2. Główne ogniwa działające w ramach STP i ich podstawowe zadania

2.1 Zarząd STP

Zgodnie z dotychczasowymi planami, Zarząd STP prowadzi bezpośrednio następujące działania:

- Wieczory Klubowe
- Wieczory Biznesowe

- Kursy Komputerowe
- Biuletyn STP
- Imprezy towarzyskie (bale, zabawy, bankiety)
- Współpracę z Kołem Lekarzy i Biologów
- Współpracę z uczelniami i organizacjami polskimi

2.2 Koło Totalnej Jakości

Nowopowstałe Koło Totalnej Jakości ma w swoim programie następujące główne dziedziny zainteresowań:

- Propagowanie, udostępnianie i wprowadzanie w życie współczesnych metod totalnej jakości,
- Współpraca w tej dziedzinie z organizacjami polonijnymi, zagranicą oraz z polskimi organizacjami technicznymi w Kraju.

2.3 Multiprofessionnel Consultant Groupe

Grupa inżynierów-projektantów różnych specjalności znajduje się aktualnie w fazie organizacyjnej. Przewiduje się następujące dziedziny aktywności:

- Gromadzenie i systematyczna aktualizacja bazy danych, zawierającej szczególnie informacje o specjalistach z różnych dziedzin, o ich dorobku i doświadczeniu zawodowym.
- Rozznaczanie i przygotowywanie pełnych informacji na temat kontraktów do realizacji w Kanadzie, w Polsce oraz w innych krajach.
- Prowadzenie Biura Pośrednictwa Pracy.
- Inicjowanie współpracy projektowej, konstrukcyjnej i technologicznej z Polską oraz z innymi krajami.

3. Proponowane formy działania

3.1 Wszelka działalność informacyjna, nawiązywanie kontaktów, wyszukiwanie przedsiębiorstw, biur i specjalistów do współpracy odbywa się w ramach działalności niedochodowej STP, bezpłatnie, natomiast pokrycie kosztów administracyjnych, jak też środki na specjalne akcje (np. Akcja "Siedziba") będą przekazywane przez przedsiębiorstwa i specjalistów współpracujących z STP, na zasadzie dotacji i darowizn.

3.2 Realizacja wszelkich kontraktów i projektów będzie się odbywała w oparciu o powoływanie specjalnych, odrębnych przedsiębiorstw, zwłaszcza dla poważniejszych projektów bądź też w oparciu o istniejące, polskie lub kanadyjskie korporacje, legitymujące się odpowiednimi gwarancjami, możliwościami finansowymi i osobowością prawną.

dokończenie ze strony 6

3.3 Działanie Biura Pośrednictwa Pracy w sensie biernym (prowadzenie "dossiers") będzie oparte o bezpłatne usługi sekretariatu, finansowanego z dotacji. Działania aktywne i uzyskiwanie konkretnych, indywidualnych kontraktów i miejsc pracy będzie oparte o umowy ze specjalistami w tej dziedzinie (co najmniej "Enr."), z uwzględnieniem ich rekompensaty jak również donacji na STP, w oparciu o jednorazową wpłatę przez specjalistów, którzy otrzymali poprzez Biuro kontrakt lub stałą pracę.

3.4 W ramach realizacji kontraktów uzyskanych przez Multiprofessionnel Consultant Groupe należy przewidzieć odpisy na fundusz gwarancyjny dalszych projektów, rekompensatę dla przedsiębiorstw, które prowadziły projekty w sensie kierownictwa i finansowania oraz dotacje na STP i inne organizacje polskie w Kandzie i w Polsce.

Działalność szkoleniowa (np. kursy komputerowe) będzie prowadzona również w oparciu o umowy podpisywane przez STP z grupami specjalistów, których działalność jest zalegalizowana (co najmniej "Enr") i którzy będą opłacać wykładowców jak też rozliczać się z Revenu du Canada oraz Revenu du Quebec. Wszelkie rekompensaty i pokrycie kosztów STP będzie miało postać donacji.

4. Przewidywane wyposażenie lokalu STP

4.1 System komputerowy do pracy i szkolenia. Jeden z komputerów wyposażony w moduł komunikacyjny z dostępem do sieci międzynarodowej, drukarka laserowa, fotokopiarka, stanowiska pracy przy komputerach.

4.2 Telefon z reponderem i rejestracją apeli telefonicznych w oparciu o odrębny numer i linie telefoniczną STP, fax.

4.3 Meble biurowe: 2 biurka, 6 krzeseł, stół konferencyjny, 12 krzeseł składanych, klasery, szafy, półki, biblioteka, lampy stojące, lampy na biurka.

5. Pracownicy kontraktowi oraz działacze społeczni potrzebni dodatkowo (od zaraz)

5.1 Sekretarka-administrator na pełny etat do obsługi całej działalności, prowadzenia dossiers, bazy danych, dokumentacji kontraktów, Biura Pośrednictwa Pracy itp.

5.2 Kierownik Multiprofessionnel Consultant Groupe: początkowo praca społeczna, w okresie późniejszym wynagrodzenie w oparciu o odpisy od uzyskanych zysków. Organizacja całej działalności Zespołu Projektantów jak również Biura Pośrednictwa Pracy.

5.3 3-4 osoby z dobrą prezencją i znajomością języków, o dużej sile przekonywania i łatwości nawiązywania kontaktów jak również wytrwałości - do poszukiwania kontraktów i miejsc pracy. Wynagrodzenie, w oparciu o ustalone z góry i ujęte umową wpłaty dokonywane przez specjalistów, którzy uzyskali kontrakty lub stałą pracę.

6. Strona organizacyjno-prawna i finansowa

Wszyscy specjaliści i przedsiębiorcy zainteresowani bezpośrednio działalnością wyżej przedstawioną proszeni są o zadeklarowanie się do jednej z niżej wymienionych grup:

6.1 Właściciele i Dyrektorzy przedsiębiorstw, którzy gotowi są wpłacać na rzecz działalności biznesowej STP, zwłaszcza na początku, określoną kwotę pieniędzy w postaci donacji na STP, z przeznaczeniem na pokrycie kosztów sekretariatu, komornego oraz eksploatacji biura. W zamian za to wszyscy w/w będą mogli korzystać bezpłatnie z usług sekretariatu, będą mogli otrzymywać specjalnie dla nich przygotowywane informacje oraz wiadomości o możliwościach kontraktowych, jak również usługi w postaci opisów do projektów, instrukcji, pism itp.

6.2 Specjaliści i konsultanci indywidualni, dysponujący określoną kwotą pieniędzy i zainteresowani w jej zainwestowanie w określony, interesujący ich projekt.

6.3 Specjaliści i konsultanci zainteresowani wyłącznie uzyskaniem pracy, kontraktu indywidualnego (ewentualnie dodatkowego) lub zatrudnieniem w ramach kontraktów zbiorowych.

7. Dalsze przewidywane etapy

7.1 Zakładamy, że wszyscy specjaliści odpowiedzą po otrzymaniu niniejszych materiałów również w przypadku, gdyby ich odpowiedź miała być negatywna, przesyłając wypełniony formularz zamieszczony w niniejszym Biuletynie.

7.2 Liczymy na to, że zainteresowani nadeślą swoje uwagi (również krytyczne i uzupełniające) dotyczące proponowanych zamierzeń.

W oparciu o wszystkie nadesłane materiały przygotowujemy skorygowaną wersję proponowanych zamierzeń, która zostanie przedyskutowana i ostatecznie zatwierdzona na specjalnym zebraniu wszystkich zainteresowanych.

*Zdzisław Barski
Przewodniczący Oddziału STP*

ODDZIAŁ TORONTO

Walne zebranie w dniu 7 maja 1993

Zebraniu przewodniczył kol. Roman Jagła. Po starannym sprawdzeniu listy uczestników zebrania (wymagana 1/4 członków z opłaconymi składkami), ustępujący zarząd przedstawił sprawozdania z działalności w minionej kadencji. Jako przewodnicząca Oddziału w ciągu ubiegłych dwóch lat, odczytałam i wręczyłam kartę z pisemnym podziękowaniem za lata współpracy dla kol. Zdzisława Przygody, jednego z najstarszych członków STP, który szczególnie w ostatnim roku pomagał nam niemal we wszystkich ważniejszych inicjatywach.

W wyborach na Przewodniczącego Zarządu Oddziału STP podane były dwie kandydatury: moja, zgłoszona przez Kol. Leona Mederskiego i kol. Emila Brosa, zgłoszona przez kol. Z. Przygodę.

W swoim wystąpieniu przed rozpoczęciem głosowania, stwierdziłam, że jeszcze mam zapał i uczucie że razem w tym samym zespole w zarządzie ciągle się rozumiemy, lubimy i chcemy dalej pracować. Nie spodziewałam się kontrkandydata, jednakże stwierdziłam, że jakkolwiek będzie wynik głosowania, będzie dobry dla Stowarzyszenia. Kol. E. Bros przedstawił swój plan działania i zmian w STP. Zapytany, odpowiedział, że nadal utrzyma w zarządzie poprzednich jego członków. Zostałam wybrana w wyniku tajnego głosowania, liczby głosów nie podano.

Gożąco dziękuję kol. Leonowi Mederskiemu, członkowi STP od 1942 r., wieloletniemu Archiwście STP, całym sercem oddanemu sprawom Stowarzyszenia, za poparcie i za to, iż mimo steranego pracą i wiekiem zdrowia przybył na zebranie. Dziękuję wszystkim, za udział w głosowaniu niezależnie od tego, na kogo głosowali. Była to piękna deklaracja przynależności i poparcia dla Stowarzyszenia Techników Polskich.

Zapraszam serdecznie do udziału w naszych spotkaniach. Nasz kol. Jan Chmieliński pełnił dyżury STP przez ostatnie 8 lat!!! Obecnie już nie czuje on potrzeby spędzania tam tylu godzin, z uwagi na zmniejszoną frekwencję. Coraz mniej inżynierów przybywa do Kanady. Dziękujemy mu bardzo za wytrwałą i ofiarną pracę. Dyżury nadal będą się odbywały w każdy czwartek od 7:30 do 9:00 wieczorem. Można uzyskać informacje, zapłacić składki, zapisać się do STP. Dyżury będą pełnił kolejno wszyscy członkowie zarządu, również w okresie wakacyjnym.

Zebrania informacyjno/towarzyskie odbywają się w każdy ostatni czwartek

Z ŻYCIA ODDZIAŁÓW

dokończenie ze strony 7

miesiąca.

Apeluję także do odwiedzania domu SPK w każdy czwartek. Można tam spędzić mile czas, zaprosić znajomych na smaczną i niedrogą kolację. Można zagrać w brydża, bilard, wypić wino w towarzystwie znajomych. Wiele trudu i serca oddali nasi Kombatanci, aby ten dom zbudować. Pomóżmy im go utrzymać.

Składam serdeczne pozdrowienia w imieniu swoim i Zarządu.

*Krystyna Sroczyńska
Przewodnicząca Oddziału Toronto STP.*

Skład Zarządu Oddziału Toronto:

Krystyna SroczyńskaPrzewodnicząca
Krzysztof NowakI Vice-Przewodniczący i Skarbnik
Hieronim TeresińskiV-Przewodniczący - Dostęp do zawodu
Genadij MakarewiczSekretarz
Paweł MolendaEx Przewodniczący
Jan Chmieliński.....Informacja, kontakty zawodowe
Henryk RastonPrasa, Informacja, Biuletyn
Michał ŁakomskiDelegat do KPK Okręg Toronto
Tadeusz BarFundacja Ochrony Środowska
Jolanta VelenSprawy członkowskie / grupy branżowe

Komisja Rewizyjna:

Emil BrośPrzewodniczący
Anna KabzińskaCzłonek Komisji
Adam RykCzłonek Komisji

**Professional Engineers
Ontario**

Registrar

The Association of Professional Engineers of Ontario seeks a professional engineer, licensed in a Canadian province and having strong senior level management experience, for the position of Registrar. Some experience in private practice is desirable.

The Registrar's role encompasses the administration of the statutory requirements set out in the Professional Engineers Act and responsibility for ensuring that Council is fully informed on statutory matters affecting the profession. These include significant aspects of the regulatory process such as Admissions, Designations, Professional Practice, Complaints, Discipline, Enforcement, Interpretation of the Act, Regulations, bylaws and demand legislation.

The Registrar will set a high standard of ethical conduct for the profession and must become a clear interpreter of the Professional Engineers Act and a credible spokesperson for the Association.

The successful candidate will be a results-oriented member of PEO's management team and will contribute fully to the continued success of this leading professional association.

The Association of Professional Engineers of Ontario welcomes applications from aboriginal peoples, francophones, persons with disabilities, women, visible and ethnic minorities.

Write in confidence to:

Clarke Wallace
van Straubenzee Consulting Corporation
WaterPark Place, 10 Bay Street, 14th Floor,
Toronto, Ontario M5J 2R8
Tel: (416) 862-1370 Fax: (416) 368-4199